

—50, tillæg B., sp. 21 f.) — har været benyttet i mindst muligt omfang (jfr. besvarelsen af spørgsmål 23), og efter den i de senere år foretagne ophævelse af en lang række maksimalpris- og maksimalavanceordninger udgør indsamlingen af oplysninger, der direkte tjener til belysning af pris- og omsætningsforhold i forbindelse med prisaftaler eller den dermed forbundne prisregulering ifølge prislovens § 11, stk. 4, langt den overvejende del af denne side af prisdirektoratets virksomhed.

Spørgsmål 7. Prisudvalgenes betydning og nytte bedes belyst gennem de oplysninger og rapporter om overtrædelser m. v., der er indløbet til prisdirektoratet i det sidste år.

I 1950 er der fra prisudvalgene indgået 64 klagesager, og i de første 9 måneder af 1951 er antallet 60.

Udover de nævnte sager har prisudvalgene været beskæftiget med undersøgelser af prisudviklingen, ligesom en del sager afgøres af prisudvalgene selv uden prisdirektoratets medvirken.

I denne forbindelse skal man oplyse, at der pr. 15. november 1950 (den seneste dato, hvor oplysninger foreligger) af ialt 111 prisudvalg kun var 25, der havde ansat inspektører, og en del af disse var deltidsbeskæftigede.

Spørgsmål 8. Kommunernes udgifter vedrørende prisudvalgene bedes oplyst.

Besvares formentlig af handelsministeriet.

Spørgsmål 9. Hvor mange er beskæftiget i prisdirektoratet ved behandlingen af sager, der ikke har berøring med prisftaler?

Med hensyn til den nære forbindelse mellem den ekstraordinære prisregulering og reguleringen af prisftaler m. v. skal man henvise til besvarelsen af spørgsmål 5 og 6. Som følge af de gennem disse besvarelser oplyste forhold har man ikke ved fordelingen af arbejdsområderne mellem de enkelte medarbejdere i direktoratet kunnet foretage en deling som den i spørgsmålet angivne, men fordelingen er foretaget efter vareområder, således at den enkelte medarbejder indenfor sit område beskæftiger sig såvel med den ekstraordinære prisregulering som med reguleringen af prisftaler m. v.

Det kan dog anføres, at af direktoratets samlede personale, der pr. 1. januar 1952 udgjorde 148 (omregnet til heldagsbeskæftigede 136), arbejdede 11 (6 heldags- og 5 deltidsbeskæftigede) udelukkende med behandlingen af de for revisionsudvalget for tyske betalinger verserende sager. — Til sammenligning kan nævnes, at personalet i februar 1948, på hvilket tidspunkt direktoratets virksomhed havde sit største omfang, talte 404 = 344 heldagsbeskæftigede.

Spørgsmål 10. Hvor mange personer i prisdirektoratet har nationaløkonomisk uddannelse og hvor mange juridisk uddannelse?

Prisdirektoratets samlede personale udgjorde pr. 1. januar 1952 148. Heraf er

35 cand. polit.er	(heldagsbeskæftigede 28, halvdagsbeskæftigede 7)		
8 cand. oecon.er	(— — — — — 6, — — — — — 2)		
1 cand. act.	(— — — — — 1, — — — — — 0)		
20 cand. jur.er	(— — — — — 11, — — — — — 9)		
1 cand. theol.	(— — — — — 1, — — — — — 0)		

Herudover kan nævnes, at af det ikke fuldt akademisk uddannede personale var 13 under nationaløkonomisk og juridisk uddannelse. Derudover beskæftiger man personale med regnskabsmæssig og med praktisk uddannelse indenfor forskellige brancher.

Spørgsmål 11. Vil det af det socialdemokratiske parti stillede forslag betyde en udvidelse af prisdirektoratets virksomhed?

Hvis det er tilfældet, kan der da skønnes over de forøgede udgifter til personale m. v.?

Omfanget af prisdirektoratets arbejde afhænger dels af den til enhver tid gældende lovs bemyndigelser og dels af de økonomiske forhold her i landet.

Med hensyn til udviklingen af de økonomiske forhold er det vanskeligt at udtale sig. Hvad dernæst angår spørgsmålet om de i det socialdemokratiske forslag indeholdte bemyndigelser sammenholdt med den nuværende lovgivning i forbindelse med det af handelsministeriet udstedte avancementstop må man være tilbøjelig til at mene, at den eventuelle gennemførelse af det socialdemokratiske forslag ikke vil nødvendiggøre en væsentlig udvidelse af arbejdet.